

торії, ремонт і утримування доріг, навчання, лікування, функції державних органів, безпека, соціальний захист, реєстрація актів.

Розділення повноважень надасть нам наступні зміни:

Зниження корупції – тому що префект не має доступу до грошей, а місцеве самоврядування не може ці гроші витратити як хоче, бо на сторожі збоку стоїть префект.

Зростання законослухняності. Найчастіше люди голосують не за кращого в розумінні менеджменту, а як кажуть в прислів'ї – «хто вище б'є, той краще грає». З цим треба боротися. Ця схема передбачає дотримання законів. Звичайно, не сковується ініціатива міського голови, бо у нього є безліч законних способів вирішити питання, але при цьому він бере на себе всі політичні ризики і префект контролює законність його дій.

Порятунок від сепаратизму. За реформою голова ОДА призначається із центру, формально призначає президент, але насправді – це номенклатура уряду, фактично він представляє державу тут, на території. Щоб він не зрісся із місцевою елітою, його міняють кожні три роки і переводять на інше місце. Губернатором мусить бути абсолютно аполітична людина – це кар'єрний чиновник і законопроектом передбачено, що він не тільки не може бути членом партії, він не може балотуватися рік після того, як пішов з посади, аби забулося, що він мав якийсь статус і в той же час мав однакові умови порівняно з іншими претендентами.

Поява місцевих податків і зборів з можливістю регулювати ставки. Одна з ознак того, що місцеве самоврядування існує, це коли міська рада (чи обласна, чи районна, переважно міська) має свої податки і збори, і може регулювати ставки цих податків – в першу чергу податки на нерухомість і на землю. На сторожі цього рішення – вся потужність державних примусових органів, зокрема, прокуратури.

Біловодська Т. В.
НТУ «ХПІ»

ЗМІНИ В ТРУДОВОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ

Останнім часом в законодавстві України відбувається багато змін. І це не дивно, адже плине час, і разом з ним відбуваються зміни в громадському суспільстві. Ці зміни не обійшли й трудове законодавство України, оскільки праця є невід'ємною частиною суспільних відносин.

Оскільки кожен має право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується, ця тема була, є і буде актуальною в будь-який час.

1 січня 2015 року набрав чинності Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо реформування загальнообов'язкового державного соціального страхування та легалізації фонду оплати праці» від 28 грудня 2014 року N 77-VIII.

В новій редакції викладено частину третю статті 24 Кодексу законів про працю України : «Працівник не може бути допущений до роботи без укладення трудового договору, оформленого наказом чи розпорядженням власника або уповноваженого ним органу, та повідомлення центрального органу виконавчої влади з питань забезпечення формування та реалізації державної політики з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування про прийняття працівника на роботу в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України».

Частину четверту статті 24 КЗпПУ виключено. Таким чином, з КЗпПУ виключено положення, відповідно до якого трудовий договір вважався укладеним і тоді, коли наказ чи розпорядження не були видані, але працівника фактично допущено до роботи.

Законом скасована вимога про реєстрацію в державній службі зайнятості укладеного у письмовій формі трудового договору між працівником і фізичною особою – підприємцем.

За частиною п'ятою, шостою статті 24 КЗпПУ особі, запрошеній на роботу в порядку переведення з іншого підприємства, установи, організації за погодженням між керівниками підприємств, установ, організацій, не може бути відмовлено в укладенні трудового договору.

Забороняється укладення трудового договору з громадянином, якому за медичним висновком запропонована робота протипоказана за станом здоров'я.

Серед інших нововведень – завдання легалізації праці пропонується вирішувати шляхом посилення відповідальності за порушення законодавства про працю, – з 1 січня 2015 року значно збільшено розміри штрафів.

Статтею 265 КЗпПУ встановлена відповідальність та порядок притягнення до відповідальності юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців у вигляді штрафу у розмірі від 1 до 30 мінімальних заробітних плат.

Отже, зміни в трудовому законодавстві України були внесені з метою правового регулювання трудових відносин, характерних для сучасного суспільства. Сподіваюсь, що вони допоможуть досягти оптимального узгодження прав та інтересів обох сторін трудових відносин. Наскільки вони є ефективними, покаже час.

Бочарова В. С.
НТУ «ХПИ»

ПРАВА СПОЖИВАЧІВ. ІСТОРІЯ ТА БУДЕННІСТЬ

Звичайі та закони захищали права споживачів завжди. У 1973 році XXV сесія Консультативної Асамблеї Ради Європи затвердила «Хартію захисту споживачів», а 1985 року Генеральна Асамблея ООН затвердила «Керівні принципи захисту інтересів і прав споживачів».

Затвердженні ООН принципи підписала і Україна в постанові Верховної Ради Української РСР від 12.05.1991 р. «Про порядок введення в дію Закону України «Про захист прав споживачів» постановою Ради міністрів України від 1 червня 1992 року №297 створено Державний комітет України у справах захисту прав споживачів.

У 1992 році був створений Державний комітет України у справах захисту прав споживачів. 15.12.1993 р. Верховна Рада України затвердила Порядок змін та доповнень до закону України «Про захист прав споживачів», який містив систему контролю за якістю товарів та послуг, а також норм адміністративної відповідальності, що настає при порушенні прав споживачів.

25 січня 1995 р була затверджена Постанова Верховної Ради України «Про затвердження положень щодо захисту прав споживачів», в якій обґрунтовувались положення про порядок тимчасового припинення діяльності підприємств в сфері торгівлі, громадського харчування і послуг, які реалізують недоброякісні товари, порушують правила торгівлі та надання послуг, умови зберігання та транспортування товарів; про порядок припинення господарюючим суб'єктам відвантаження, реалізації і виробництва товарів, виконання робіт і надання послуг, що не відповідають вимогам нормативних документів. Відповідно до Указу Президента України від 12.01.2002р. «Про заходи щодо посилення державного захисту прав споживачів» створена міжвідомча рада з питань захисту прав споживачів – Український центр з проблем захисту прав споживачів.